

Dinimiz Değerlerimiz Semineri

Her Şey

Allah'ı Gösteriyor

Güzel bir sanat eseri gördüğümüzde merak ettiğimiz ilk Şeylerden biri, o eseri kimin yaptığıdır.

Çünkü **her eser sanatkârını gösterir. Onu yapanın özelliklerini anlatır.** Mesela, muhteşem bir sarayı gördüğümüzde o sarayın mimarını merak ederiz. Çünkü böyle harika bir sarayın kendi kendine meydana gelmesi imkânsızdır.

Bu sarayın mimarı kim ?

Bir saray varsa onu yapan biri de mutlaka olmalıdır. Saray bir plana göre yapılmışsa demek ki plan yapmayı, proje çizmeyi bilen biri bu sarayı yapmıştır. Bu saray, sanatlıdır. Öyleyse sanattan anlayan birisi ancak bu sarayı bina edebilir. Bu saray, güzel nakışlarla süslüdür. Demek ki nakıştan, güzellikten, incelikten haberi olan

---

birisi bu sarayı yapabilir. Bu saray, insanlar için yapılmıştır. Öyleyse bu sarayın mimarı, insanların ihtiyaçlarını, zevklerini bilen ve yerine getiren biri olmalıdır. Biz mimarını gözümüzle görmesek bile bir saray; planıyla, sanatıyla, harikaliğiyle ustasını, mimarını bizlere gösterir, tanıttırır ve anlatır.

Dünyamız da Muhteşem bir saraydır.

Aynen öyle de içinde yaşadığımız şu dünyamız, muhteşem bir saray gibidir. Bu sarayın tavanı, tebessüm eden yıldızlarla donatılmış muhteşem gökyüzüdür. Tabanı ise doğudan batıya her gün tazelenen ağaçlarla, çiçeklerle süslendirilmiş; canlılarla şenlendirilmiş yeryüzüdür. Güneş, bu sarayın aydınlatıcı bir lambası ve ısıtıcı bir sobasıdır. Bahar mevsimi nimetleriyle, lezzetleriyle insanların önüne konulmuş bir rızık sofrasıdır. Yağmur yüklü bulutlar, canlıların susuzluklarına koşturulan bir rahmet süngeridir. Bir ambar gibi içi rahmet hazineleriyle dolu olan dağlar, bu sarayın muhteşem direkleridir. Rüzgârlar, canlıları serinleten, bulutları esintisiyle gezdiren klimalar gibidir.

Tüm varlıklar; her şeye gücü yeten, rahmeti bol ve ilmi sonsuz olan Allah tarafından var edilmektedir.

Dünyayı, ayı, güneşi ve sayısız yıldızları uzayda direksiz durduran ve döndüren Allah, böylece bize sonsuz kudretini gösteriyor. Atılmış pamuk gibi cansız, akılsız, bizi tanımayan ve bilmeyen bulutları, suya muhtaç canlılara gönderen elbette Rabbimizin rahmetidir. Yeryüzüne baktığımızda her yerin harika çiçeklerle süslenmiş olduğu görülüyor. Bütün meyveler sonsuz

bir ilimle son derece ölçülü ve güzel olarak yaratılıyor.Ayrıca bu meyveler hem çok kıymetli hem bol bir şekilde meydana getiriliyor.

Kudreti sonsuz olan Allah'tan başka kim bu harika işleri yapabilir? Rahmeti sonsuz olan Allah'tan başka kim bu kadar hoş gidecek çiçekleri ve meyveleri bolca ihsan edebilir? İlmî sonsuz olan Allah'tan başka bu mükemmel yaratılış kime verilebilir?

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki Allah, kâinattaki her şeyle bizlere kendini tanıttırmakta ve bildirmektedir. Kur'an-ı Kerim, “Şüphesiz, göklerde ve yerde, inananlar için (Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren) nice deliller vardır.” [Câsiye suresi, 3. ayet.] ayetiyle bu gerçeğe dikkat çekmektedir. Öyleyse insana düşen vazife, Rabbimize işaret eden bu kadar sayısız delilleri ibretle düşünmek, onun ne kadar yüce olduğunu görmektir. Böylece insan Allah'ın her şeyin tek sahibi olduğunu anlayacak, O'nun rızası doğrultusunda bir hayat sürecektir.

bu işleri yapabilir?

Allah'tan başka kim

Bütün fen bilimleri, kendi alanlarında mükemmel bir düzen, hassas bir ölçü ile yaratılışın olduğunu gösterir. Bu mükemmel düzen ve ölçü ise o düzeni kuran ve o ölçüyü koyan zatın varlığına delildir. Bu bakış açısıyla, bütün fen bilimleri, aslında Cenab-ı Hakk'ı bize bildiren ve tanıtan birer yol göstericidir. İnsan da, her bir fen bilimine bu gözle bakarak kolayca Allah'ın varlığını ve birliğini görüp anlayabilir.

**BÜTÜN FEN BİLİMLERİ CENAB-I HAKKI BİZE TANITTIRAN
BİR YOL GÖSTERİCİDİR.**

Fen bilimleri maddeyi, insanı, dünyayı ve evreni inceleyen bilimlerdir. Mesela kimya, maddenin yapısını incelerken; tıp ilmi, insanın vücudunu inceler. Astronomi ise galaksileri, yıldızları ve gezegenleri inceler. Neticede her bir fen bilimi, kendi alanında Allah'ın yarattığı şeylerden yola çıkarak Rabbimizi bildirir ve tanıtır.

**Maddeler
tesadüfen bir araya
gelebilir mi ?**

**AKIL,
ŞUUR,
İLİM ve
KUDRET**

Maddenin yapısını inceleyen kimya bilimi, Allah'ı bildirir ve tanıtır. Mesela, ilaç sanayiinde çalışmalar yapan bir kimyagerin laboratuvarını düşünelim. Bu laboratuvarda yüzlerce hammaddelerin bulunduğu kavanozlar vardır. Laboratuvarda üretilen ilaçlar, bu

kavanozlarda bulunan maddelerden çok hassas ölçülerle alınarak hazırlanmıştır.

Bu ilaçlardan herhangi birini incelediğimizde o ilacın 0,1 mg A maddesinden, 0,3 mg B maddesinden, 0,15 mg C maddesinden ve bunlar gibi pek çok farklı özelliklerdeki ve oranlardaki maddelerin bileşiminden oluştuğunu görürüz. Bu maddeler kendi kendilerine tesadüfen bir araya gelerek bu ilacı oluşturamazlar. İlacın oluşabilmesi için, akıl, şuur ve ilim sahibi bir kimyager gerekmektedir. Bu faydalı ilaç, ancak bu şekilde ortaya çıkabilir. Eğer o maddeler biraz eksik veya biraz fazla olsa, o ilaç, ilaç olma özelliğini kaybedecektir.

Aynen bunun gibi, yeryüzü de büyük bir laboratuvar gibidir. Her bir bitki ise, o laboratuvarda çok hassas ölçülerle yaratılan birer ilaç gibidir. Mesela insana çok faydaları olan üzümün, yapısındaki maddeler o kadar harika bir kıvamdadır ki, bu maddeler biraz fazla veya biraz eksik olsa, üzüm, üzüm olma özelliğini kaybeder. Şimdi, bu salkım görünümündeki üzümün tane tane dizilişi, yeryüzündeki o şuursuz maddelerin işi olabilir mi? Üzümün çok lezzetli olan tadı, akılsız maddelerin ürünü olabilir mi? Üzümün, insan sağlığına olan faydasını, merhameti

olmayan,şuursuz maddeler düşünebilir mi? Elbette ki hayır! Üzümün yapısındaki bütün maddeleri bir ölçü ve düzen içinde ayarlayan bir kimyager olmalıdır ki üzüm vücudagelebilsin. Şüphesi ki o kimyager de ilmi, kudreti ve rahmeti sonsuz olan Allah'tır. İşte Rabbimiz, yeryüzü laboratuvarında binlerce çeşit maddelerden mükemmel olarak meyve ve sebzeleri yaratıyor. Kimya bilimi, kimyagerlerin varlığına delil olduğu gibi, şu harika yeryüzü laboratuvarı da mükemmel ürünleriyle Allah'ın varlığına delildir.

Mükemmel işleyen bir fabrika şüphesiz ki,
o sistemi planlayan, içindeki makineleri düzenleyen,
bütün makineleri ortak bir gaye etrafında toplayan
bir MÜHENDİSİ gösterir

Makine bilimi Allah'ı bildirir ve tanıtır. Mesela pek çok makinelerden oluşan bir fabrika düşünelim. Bu fabrikadaki makineler, ortak bir gaye için çalışırlar. Her bir makine, farklı bir vazife görerek fabrikanın genel gayesine hizmet eder. Eğer bütün makineler birbiriyle çatışmadan, tam bir uyum içinde çalışmazlarsa o fabrikadan beklenen gaye gerçekleşmez. Böyle mükemmel işleyen bir fabrika şüphesiz ki, o sistemi planlayan, içindeki makineleri düzenleyen, bütün makineleri ortak bir gaye etrafında toplayan bir fabrika kurucusu zâtı gösterir.

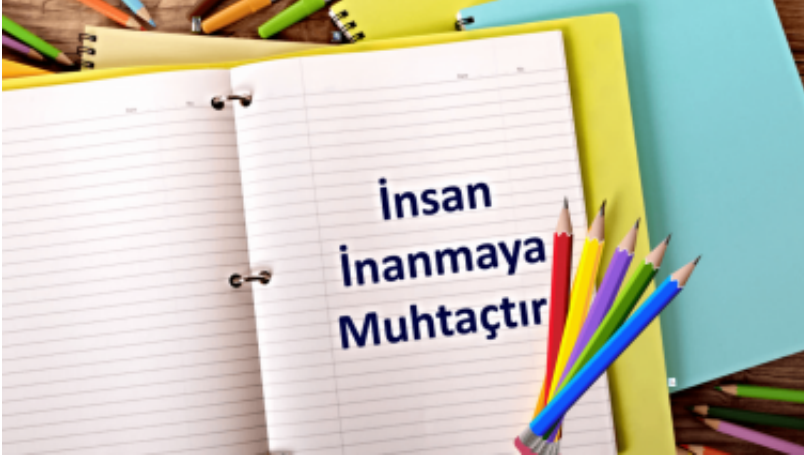

Aynen öyle de her bir canlının vücudu da mükemmel bir fabrika gibidir. O canlının içinde, makineler gibi çalışan pek çok farklı sistemler ve organlar vardır. Mesela sinir sistemi, dolaşım sistemi, solunum sistemi, sindirimsistemi ve boşaltım sistemini oluşturan pek çok farklı organ ve dokular beraberaynı gaye için çalışırlar. O gaye de, o canlının hayatının devamıdır. İşte bir fabrika, kendisini planlayıp yapan ve işleten bir zatı gösterdiği gibi, her bir canlı da mükemmel işleyişiyle kendisini yaratan Allah'ı gösterir ve tanıtır.

Başta demiştik! Her şey Allah'ı gösteriyor.

İnsan İnanmaya Muhtaçtır! Her insan hayatını gözden geçirse son derece güçsüz ve birçok şeye ihtiyacı olduğunu anlar. İşte insanın yaratılışında var olan bu acizlik ve muhtaçlık yüce bir zata inanmak ihtiyacını açık bir şekilde göstermektedir.

TÜM İNSANLIK TARİHİ BİR YARATICININ VARLIĞINA ŞAHİDDİR!

Âdem Aleyhisselam'dan günümüze kadar bütün toplumlar yüce bir varlığa inanma ihtiyacı duymuşlardır.

Âdem

Aleyhisselam'dan günümüze kadar bütün toplumlar yüce bir varlığa inanma ihtiyacı duymuşlardır. Dünyanın her tarafındaki farklı toplumlara ait ibadethaneler de buna kesin bir delildir. Demek ki inanmak, insanın en büyük ve mühim ihtiyaçlarından biridir.

**İNANMAK İNSANA
KUVVET, ÜMİD, HUZUR VE GÜVEN VERİR.**

İnanmak insana kuvvet, ümit, huzur ve güven verir.

ALLAH'A İMAN EDEN YALNIZ DEĞİLDİR.

İnsan, yaratılışı itibariyle âcizdir ve kâinatta olup biten her şeyle alakadardır. Bu alaka nedeniyle pek çok şeyi sever, onlara bağlanır. Hâlbuki sevdiği, bağlandığı şeylerin zarar görmesi ve onu terk etmesi

insanı devamlı incitir, huzursuz eder. (Allah'a iman eden yalnız değildir.)

Hayatta, insanın hoşuna gitmeyen ve ona zarar veren şeyler pek çoktur. Büyük küçük, her şey ona ilişir, onu etkiler. Mesela insan, şiddetli bir depremden ürktüğü gibi basit bir hastalıktan da kaygılanır. Bir kuyruklu yıldızın dünyaya çarpmasından korktuğu gibi bir mikroptan da korkar. İnsanın, korktuğu ve endişe ettiği şeylerin çoğundan kendini korumaya gücü yetmez.

Hiçbir insan, başına bir bela ve musibetin gelmesini istemez ancak bir belaya, bir

---

musibete düştüğü zaman da elinden bir Şey gelmez. Mesela insanın deprem, sel gibi afetlere karşı yapacağı çok Şey yoktur. Kendisine hastalık veya ölümün gelmesini engelleyemez. İŞte böyle çaresiz hâldeki bir insan; acizliğine merhamet edecek ve korktuğu Şeylerden onu kurtaracak bir zata muhtaçtır. Böyle bir zat ise her Şeye gücü yeten Allah (cc)'tır. **Madem o var her Şey var.**

İnsan, çok Şeye muhtaç ve çok fakir bir varlıktır. Çünkü insanın ihtiyaçları sonsuz ve istekleri sınırsızdır. Üstelik Şu dünyada mal mülk sahibi olmak, insan için gerçek bir zenginlik de değildir. Mesela, insan bir çiçeği sever, baharı mevsimi de sever. Bir bahçeyi arzu ettiği gibi, ebedî cenneti de arzu eder. Başka bir şehre taşınmış bir dostunu ziyaret etmek istediği gibi, ebedî âleme göçmüş sevdiklerini de görmek ister. Bütün bunlar; insan aklının, ruhunun ve duygularının Őiddetle arzuladığı gerçekleşmesi için ihtiyaç hissettiği Şeylerdir.

İnsanın bütün kâinatla alakadar olması, pek çok Şeyin ona iliŐmesi, çok Şeye ihtiyaç duyması gibi hâlleri gösteriyor ki insan, istediklerini elde edebilmek için nihayetsiz rahmet sahibi birine muhtaçtır. Böyle bir zat ise zenginliği sonsuz olan ve hiçbir Şeye muhtaç olmayan Allah'tır.

İnsan, aciz olduğundan daima dayanacak ve sığınacak bir yer arar. Sınırsız ihtiyaçları olduğundan kendisine yardım edecek birini talep eder. Kısacası insan, Allah'ın kudretine sığınmaya ve rahmetinden yardım istemeye mecburdur. Bütün bu nedenlerle bir olan Allah'a inanmak insan için hem bir ihtiyaç hem bir zorunluluktur.

**İnsanın istek ve
ihtiyaçları
sonsuzdur.
İnsan bunları
dünyada tam
olarak
karşalayamaz**

İnsanın kalbi, akli, ruhu, duyguları bu dünyayı sevdiği ve burada kalmak istediği gibi sonsuz bir cennet hayatını da arzular. Çünkü insanın istek ve ihtiyaçları sonsuzdur. İnsan bunları dünyada tam olarak karşılayamaz. Çünkü dünya da içindeki insan da sonludur, fanidir, ölümlüdür. Evet, insan dünyadaki hayatını korumaya çalışır, ona zarar gelmesini istemez. Onu devam ettirmek için çabalar. Aç kalmak, hasta olmak, kaza yapmak istemez. Sağlığının, hayatının, mutluluğunun devamını ister.

Yine insan birçok şeye kalbiyle bağlanmıştır. Evini sever; ona bakar, onu onarır, güzelleştirmeye çalışır. Fakat bununla kanaat etmeyip daha güzel başka evler de ister. Sahip olduğu varlıkların da elinden çıkmasını istemez. Sürekli bulunduğu durumdan daha fazla bir zenginlik, rahat ve mutluluk beklentisi içindedir. İnsanın ihtiyaçları hiç bitmez, beklentileri bir türlü son bulmaz. İnsan, bu ihtiyaçları karşılanmazsa mutsuz olur. Öyleyse insanın sevdikleriyle beraber sonsuza kadar mutlu olacağı bir yer olmalı değil midir?

Anne rahmindeki bir çocuk incelendiğinde görülür ki o bebeğin milyonlarca güzellikleri görebilecek gözleri vardır ama o karanlık ortamda kullanamaz. Harika işlerde kullanabileceği, koşabileceği ayakları vardır, lakin o küçücük yerde koşamaz. Mükemmel özelliklere sahip bir dili vardır, fakat orada tadamaz ve konuşamaz. O bebeğin çok fonksiyonel elleri vardır, ancak o dar yerde kullanamaz. Çeşit çeşit sesleri işitip ayırt edebilecek kulakları vardır, ama duyamaz. İşte böyle bir bebeğin bu hali gösterir ki o mükemmel gözlerini, ayaklarını, dilini, ellerini, kulaklarını tüm imkânlarıyla, rahatça kullanabileceği dünya hayatı gibi bir yer olmalıdır. Ta ki bu mükemmel organlar boşa yaratılmamış olsun. Eğer böyle bir yer olmazsa bu organların

---

verilmesi anlamsız olmaz mı?

Aynen insan da bu bebeğe benzer. Çünkü her bir insan dünyanın sonlu ama istek ve ihtiyaçlarının sonsuz olduğunu vicdanıyla hisseder, bilir. Bu istek ve ihtiyaçlarının karşılanması ister. Hâlbuki görülüyor ki insanın sonsuza uzanan bu istek ve ihtiyaçları dünyada tam olarak karşılanmamaktadır. İnsan ise bunları karşılayamayacak kadar aciz ve güçsüzdür. İnsanın sahip olduğu şeyler de sadece kabre girene kadarelinde kalmaktadır.

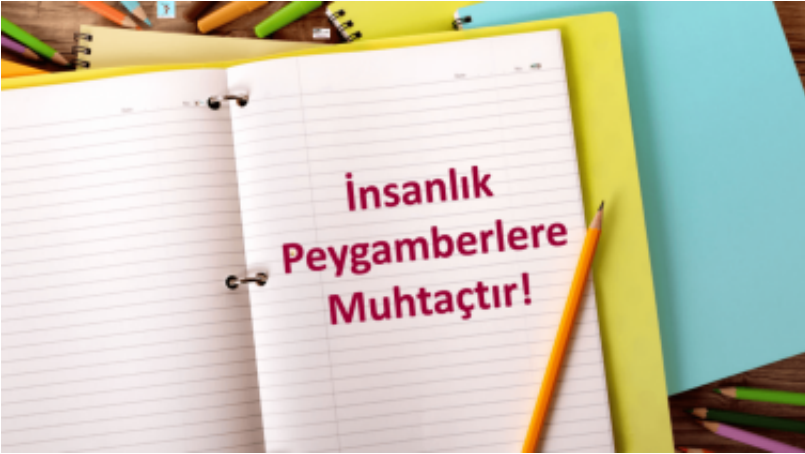
**NIHAYETSİZ İHTİYACI
GİDERMEK İÇİN**

**NIHAYETSİZ
GÜCE SAHİP
OLMAK GEREKTİR.**

Demek insanın sonsuz arzularını karşılayacak daimi bir yaratıcı olmalıdır. Ve o yaratıcının ebedi birâlemi olmalıdır. İşte o âlem de cennettir. İhtiyaçlarımızı bu dünyada mükemmel olarak karşılayan Allah, elbette ahirette de daha güzel bir şekilde sonsuz yaşama arzumuzu karşılayacaktır. Nihayeti olmayan bu kabiliyetlerimizi tam kullanabileceğimiz cenneti bize verecektir.

Bu dünya ve ahiret yolculuğumuzda sonsuz ihtiyaçlarımızı, ancak nihayetsiz kudret sahibi Allah karşılayabilir.

Peygamberlere Muhtaçtır!

İnsanlık

İnsanlar, bilmedikleri şeyleri öğreten bir öğretmene nasıl muhtaç ise iman, ibadet, ahlak konularını öğreten bir peygambere de muhtaçtırlar. Maddi hastalıkları için doktorlara muhtaç oldukları gibi, manevi hastalıklarının tedavisi içinde manevi doktorlar hükmündeki peygamberlere ihtiyaçları vardır.

Rabbimiz, insanlara, hak yolu göstermek, onları dünya ve ahirette mutlu edecek kuralları bildirmek ve insanların kendi akıllarıyla cevap bulup anlayamayacakları konuları açıklamak için peygamberler göndermiştir.

Kur'an'da peygamberlerin gönderiliş sebebi şöyle açıklanmaktadır: "Nitekim kendi aranızdan, size ayetlerimizi okuyan, sizi her kötülükten arındıran, size kitap ve hikmeti öğreten, ayrıca bilmediklerinizi de öğreten bir peygamber gönderdik. (Bakara suresi, 151. ayet)

Necisin ?

Nereden Geliyorsun ?

Nereye Gidiyorsun ?

Allah, (c.c.) insanları ve bütün kainatı niçin yarattığını ve ne istediğini peygamberleri aracılığı ile birleştirmiştir.

Kâinattaki her şey bir gayeye yönelik yaratılmıştır. Çünkü kâinat nihayetsiz hikmet sahibi bir yaratıcının eseridir. Böyle bir yaratıcı insanları ve diğer varlıkları niçin yarattığını ve onlardan ne istediğini peygamberleri aracılığıyla bildirecektir. O elçiler aynı zamanda ibadetleriyle, güzel ahlaklarıyla, sosyal ilişkileriyle diğer insanlara örnek olacaklardır.

Allah, peygamberliklerini ispat etmeleri için peygamberlere mucizeler vermiştir. Mucize, peygamberlerin Allah'ın izniyle yaptıkları Peygamber olduklarını ispat için, akılla açıklanması mümkün olmayan olağanüstü şeylerdir. Mesela Hz. Salih (as)'in duasıyla taşın içinden bir devenin çıkması, Hz. Musa (as)'nın asasının yılanı dönüşmesi, Peygamberimizin (sav) parmağının bir işaretleriyle ayın ikiye bölünmesi ve parmaklarından suyun akması bunlardan bazılarıdır.

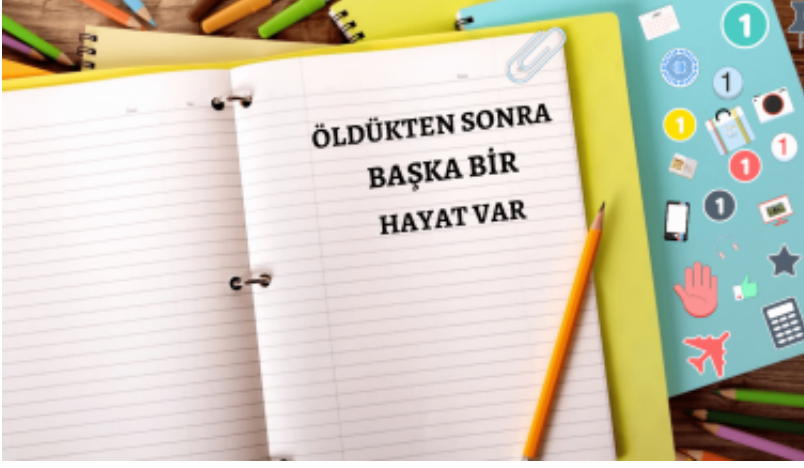
Allah,
peygamberlere
insanların muhtaç
olduğu bilgileri
“kitaplar” ve sahifeler
denilen “suhuflar”
vasıtasıyla haber verir

Peygamberler;
Allah'ın, insanlar içinden seçtiği elçileridir. Yüce Allah,
peygamberlere insanların muhtaç olduğu bilgileri “kitaplar” ve
sahifeler denilen “suhuflar” vasıtasıyla haber verir.

Üç semavi kitap, insanlar tarafından tahrif edilmiş,
son kutsal kitap olan “Kur'an-ı Kerim” ise
indirildiği şekliyle bugüne kadar bozulmadan ve
hiçbir değişikliğe uğramadan gelmiştir

Dört büyük kitaptan
Tevrat, Hz. Musa (as)'ya; Zebur, Hz. Davud (as)'a; İncil, Hz. İsa
(as)'ya indirilmiştir. Bu üç semavi kitap, insanlar tarafından
tahrif edilmiş (bozulmuş), özgün hâli korunamamıştır. Son kutsal
kitap olan “Kur'an-ı Kerim” ise Sevgili Peygamberimiz Hz.
Muhammed(sav)'e indirilmiştir. Kur'an-ı Kerim, Peygamberimize
(sav) indirildiği şekliyle bugüne kadar bozulmadan ve hiçbir
değişikliğe uğramadan gelmiştir ve kıyamete kadar da Yüce
Allah tarafından ilk indiği hâliyle korunacaktır.

Öldükten Sonra

Başka Bir Hayat Var

Bir konunun uzmanı, o konuyu diğer insanlardan daha iyi bilir. Tartışmalı bir konuda başkalarının değil, uzmanların sözlerine bakılır. Manevi meselelerin uzmanları da enbaşta peygamberlerdir. Rabbimiz, dünya imtihanında yüz yirmi dört bin peygamberi elçi olarak görevlendirmiştir. Bütün peygamberler, davalarının hak olduğunu gösteren kutsal kitaplar, mucizeler ve örnek hayatlarıyla sonradan dirilmenin gerçekleşeceğini haber vermişlerdir.

Peygamberlerin her biri öncelikle Allah'ın varlığını tebliğ ettikten sonra ahiretin geleceğini de haber vermiştir. Çünkü Allah bu kâinatı kendini tanıtmak ve bildirmek gayesiyle yaratmıştır. İnsanları da iman ve ibadetle bu gayeyi yerine getirsinler diye imtihana tabi tutmuştur. Peygamberleri ise bu dünya imtihanında insanlara doğru yolu göstermeleri için göndermiştir. Eğer ahiret olmazsa hem kâinatın hikmetle yaratılışının, hem bütün peygamberlerin elçi olarak gönderilişinin, hem peygamberlerin getirdiği kutsal kitapların en önemlisi de dünyadaki imtihanın anlamı kalmaz.

Rabbimizin kâinatta yansımalarını gördüğümüz bütün isim ve sıfatları, ikinci dirilişi ispatlayan birer delildir. Meselâ, bu isimlerden terbiye edici anlamındaki “Rabb” ismi ahireti gerektirir. Çünkü Rabbimiz kâinatı kendini tanıtmak ve sevdirmek gibiyüksek gayeler için yaratmıştır. Elbette iman ve kullukla yaratılış gayesine uygun yaşayan müminlere, Rabbimizin bir mükâfatı olacaktır. Diğer yönden ise Allah’ı tanımayan, gönderdiği peygamberlere uymayan ve kâinatın yaratılış gayesini inkârla reddeden inkarcılara de bir cezası elbette bulunacaktır.

Mesela Rabbimizin hikmet sahibi anlamındaki “Hakîm” ismi, yine ahiretin varlığını gerektirir. Çünkü etrafımıza dikkatle baktığımızda her şeyin yaratılışında bir gaye ve fayda gözetildiği anlaşılır. Varlıklarda harika bir sanat, mükemmel bir düzen göze çarpar. İşte bütün bunlar Rabbimizin son derece hikmet sahibi olduğunu gösterir. Dünyada her şeyi böyle bir gayeye fayda çerçevesinde yaratan bir Allah, ahireti yaratmayarak dünyanın kuruluşundaki gayeleri boşa çıkartmaz. Eğer ahiret olmazsa, dünyada yaratılan her şey anlamsız olur. Hiçbir şeyi hikmetsiz, boş yere yaratmayan Allah da, manasız bir şeye müsaade etmez.

Rabbimizin adalet sahibi oluşunu ifade eden “Âdil” ismi de öldükten sonra dirilmeye başka bir delildir. Allah’ın adaletinin büyüklüğü, kullarının hak ve hukuklarını muhafaza eder. Çünkü gözümüzle görüyoruz ki her yerde mükemmel bir ölçü ve adalet

---

leişler yapıyor. Mesela her canlıya hassas ölçülerle vücut veriliyor, suret giydiriliyor.

Herşey yerli yerine konuluyor, canlıların yaşamaları için ne gerekiyorsa en uygun bir tarzda kendilerine veriliyor. En küçük bir canlının en küçük bir ihtiyacı unutulmuyor. Tam vaktinde yerine getiriliyor. Harika bir adaletle işler görülüyor. Hakiki adalet, haksızların cezalandırılmasını ve haksızlığa uğrayanların da haklarının kendilerine teslim edilmesini gerektirir.

Halbuki şu geçici dünyada, insanlar arasında Allah'ın sonsuz adaletine layık bir durum tam olarak gerçekleşemiyor. Zalimler zulümleriyle, mazlum kişilerse çektikleri sıkıntılarla bu dünyadan göçüp gidiyorlar. Eğer ölümden sonra hesap verilecek bir yer olmazsa mazlumlar hakkında çok büyük haksızlık olacak. İşte böyle bir haksızlığın olmaması için tam bir adaletin gerçekleşeceği büyük bir mahkemenin olması zaruridir. Bu ise mahşer meydanındaki insanların hesaba çekildiği büyük bir ilâhi mahkemenin ve hakların hak sahiplerine teslim edildiği cennet ve cehennem hayatının varlığıyla mümkündür.

İnsanın fitratı(doğası)

İnsanın yaratılışı, haşrin gerçekleşeceğinin önemli delillerden biridir. Çünkü insanın fitratında sınırsız arzuları ve sonsuz yaşama isteği vardır. Öyle ki insan evinin önünde küçük bir bahçe arzuladığı gibi cennet bahçelerini de arzular. O cennet bahçelerinde sevdikleriyle birlikte ebediyen yaşamak ister. Hâlbuki bu dünyada insanın bütün arzu ve isteklerinin gerçekleşmesi mümkün değildir. Çünkü insanın hayatı kısıdır. Dünya ise sonsuza kadar kalınacak bir özellikte değildir. Bu nedenle İnsanın bitip tükenmek bilmez arzularını, sonsuz yaşama isteğini ancak cennet hayatı karşılayabilir.

Ahiretin olacağına dünya hayatından deliller

Dünya hayatında, haşrin gerçekleşmesine delil olacak birçok diriliş örnekleri vardır. Allah, bizlere öldükten sonra dirilmenin pek çok numunelerini dünyada göstermektedir. Mesela, her gece uykuyla bir nevi ölürüz, her sabah uyandığımızda da tekrar diriliriz. Her kış mevsiminde dünya ölür, bahar ve yaz

---

mevsiminde ise dirilir. Her yüzyılda bir nesil gider, yeni bir nesil gelir. Elbette her gece, her sene ve her asırda öldükten sonra dirilmenin numunelerini gösteren Allah, insanları öldükten sonra diriltmeye de kadirdir.

Bu konuyu şöyle bir misalle daha iyi anlayabiliriz: Mesela görüyoruz ki bir zât, bir günde

hiç yoktan büyük bir orduyu, bütün donanımıyla oluşturuyor. Sonra bu zat, ordunun

Askerlerini istirahat etmeleri için serbest bırakıyor. Askerler de kışlanın farklı yerlerine dağılıyorlar.

Şimdi birisi bu zat hakkında şöyle dese: “O güçlü zât bir boru sesiyle, istirahat içindağılmış olan ordunun askerlerini toplar. Taburlar tekrar onun istediği düzeni alırlar.

Buna karşı bir başka kişi de dese ki: “Hayır! Yapamaz. Mümkün değil. İnanmam.”

İnanmayan bu kişinin ne kadar akılsızca bir inkârda bulunduğu çok açık değil midir?

Çünkü o güçlü zat, bu orduyu hiç yokken kurup düzenlemişti. Bunu kolayca yapan bir zata, daha önceden düzen altına girmiş, yerleri belli olmuş ve birbirleriyle tanışmış askerleri, bir boru sesiyle toplamak çok kolaydır.

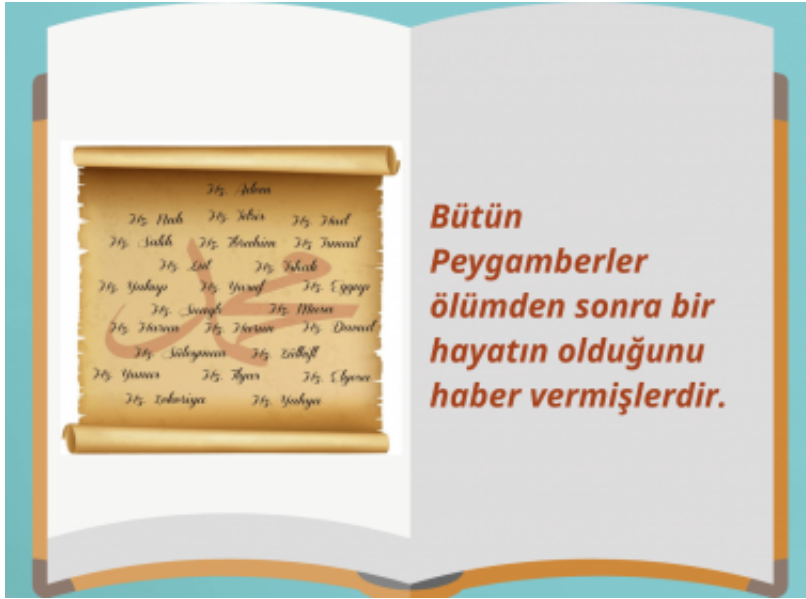
Evet aklen ve mantıken düşündüğümüzde bir şeyin ilk defa, hiç yoktan yapılması, sonradan ikinci defa yapılmasına göre daha zordur. İnsanlık tarihinde uçak, televizyon ve bilgisayar gibi icatların ilk yapılması zor olmuştur. Daha sonra bu cihazların dağılmış parçalarını tekrar toplayıp bir araya getirmek gayet kolaydır.

Şimdi kıyamet koştuktan sonra insanın ikinci diriltilişi de ilkinden daha kolay olacaktır.

Çünkü, yukarıdaki misalde olduğu gibi Rabbimiz insanları hiç yoktan yaratıyor.

İnsanların bedenlerindeki değişik yerlerden toplanmış, bir ordunun askerlerine benzeyen atomları, İsrâfil'in (as) boru sesiyle haşırde, dünyadayken görev yaptıkları bedenlerinde tekrar toplayacaktır. İnsanı dünyada yaptığı bütün amellerinden hesabaçekecektir. Zira insanın ilk yaratılışını yapan Allah ikinci yaratılışı yapmaktan acizdeğildir.

Bütün peygamber ölümden sonra bir hayatın olacağını haber vermişlerdir.

Tarayıcınız bu özelliği desteklemiyor.

Bakış Açısı

İman Eden İnsanın

İnsan gerçek değerine, iman ile ulaşır. Çünkü iman, insanı yaratıcısına bağlayan bir bağıdır. İnsan, iman bağı sayesinde kendisinin Allah'ın bir eseri ve sanatı olduğunu anlar. Bu bakış açısı insanı yaratılış gayesini gösterdiğinden, imanla insanın gerçek değeri ortaya çıkar. Fakat insan iman etmezse, inkâr onun Allah'la olan bağını koparır.

İnsanı değerli ve anlamlı kılan kalbindeki imandır

İnsanın maddesi, manâsının yanında çok
kıymetsizdir

İnsanda iman olmayınca kendisinin Allah'ın eseri ve sanatı olduğunu anlayamaz. İnsanın manası anlaşılmayınca yalnızca madde itibariyle bir kıymeti olur. Hâlbuki maddenin kıymeti ise geçici ve fâni olduğundan çok azdır. Evet, insanı insan yapan manasıdır. İnsan yaratıcısının ona verdiği mana ile hakiki insan olur. Bu mana ise insanı değerli ve anlamlı kılan kalbindeki, ruhundaki iman ile anlaşılır. Bu iman gösterir ki insan sadece maddeden ibaret değildir. Onun maddi bedeni taşıdığı manevi kıymetin yanında çok zayıftır. Hepimiz biliriz ki insanlar bir sanateserini değerlendirirken o eserin maddesine ve üstünde görülen sanata ayrı ayırıpaha biçerler. Çok değerli bir sanat eseri, o işin uzmanlarının gözünde hem sanatyönüyle hem de sanatkârı yönüyle gayet değerlidir. Fakat sanattan anlamayan vesanatkârı tanımayan insanların gözünde çok basit ve değersiz görülebilir. Mesela antika değeri taşıyan sanatlı bir saat, antikacılar çarşısında gayet yüksek bir fiyatlasatıldığı halde, kaba demirciler, hurdacılar pazarında çok ucuza satılır. Çünkü oradao saatin üzerindeki sanata ve onu yapan sanatkârıyla olan ilgisine bakılmaz, sadecemaddesine kıymet biçilir.

**İnsan da,
Allah'ın
paha
biçilmez
antika bir
sanat
eseridir.**

Aynen bu şekilde, insan da Allah'ın paha biçilmez antika kıymetinde bir sanat eseridir. Allah, onu varlıklar içerisinde en mükemmel bir şekilde yaratmıştır. İnsana, kıymeti yüksek duygular ve akıl, kalp, ruh, göz, kulak gibi çok değerli cihazlar vermiştir. Onu âdeta isim ve sıfatlarını gösteren mükemmel bir ayna yapmıştır. Nasıl ki bir aynanın içindeki görüntü kendine ait değildir. Ayna karşısındaki başka bir varlığı gösteren bir araçtır. Öyle de bir aynaya benzeyen insandaki duygular ve adı geçen cihazların kendine ait değildir. Onlar Allah'ı tanısin ve tanıtsın diye insana verilmiş paha biçilmez cihazlardır.

İşte insan, iman sayesinde Allah ile bağ kurar. Böylece kendi üzerinde görünen İlâhî sanatları ve güzellikleri görür. Aynı zamanda bunları başkalarına da gösterir. Yani "Ben Allah'ın sanatıyım. Ben onun güzelliklerini gösteren bir ayna gibiyim. Rabbim bana merhametiyle ikramlarda bulunuyor." gibi ifadelerle Allah'ı tanır ve tanıtır. Bu iman bağı ne kadar kuvvetli olursa insan Allah'ın kendi üzerindeki nimetlerinin o kadar farkına varır. Minnetdarlık hisleriyle şükür için yaratıcısına yönelir.

Bu şekilde imanı kuvvetlenmiş insan, Rabbini güzel isimleriyle tanıdıkça onu daha fazla sevmeye başlar. Bu güzel isimlerin kendi üzerinde daha çok görünmesine çalışır. Mesela, "Rabbim beni seviyor, güzel ikramlarıyla sevdiğini gösteriyor. Ben de onun sevdiği güzel davranışlarla kendimi ona sevdirmeliyim. Rahman, Rahim, Rezzak, Cemil gibi güzel isimleriyle onu tanıyarak sevmeliyim." der. Ayrıca "Güneş, ay ve yıldızların emrine itaat ettikleri Allah'a, ben de itaat ederek onu razı etmeliyim. Onun bana verdiği duygu ve cihazları hoşlanmadığı şekilde kullanmamalıyım. Onun razı olmadığı, sevmediği

davranışlardan kaçınarak onun sevgisini kazanmalıyım.” der. İmanın gereği olan ibadetlerini yapar, neticede tam bir kul olur. Böylelikle insan, Allah’ın güzel isimlerini tanıyıp üzerinde gösterdikçe gerçek kıymetini bulur.

Eğer insan Cenab-ı Hak ile bağ kuran imana sahip olmazsa, o vakit Allah’a ait bütün güzellikler, sanatlar ve eserler gizlenir, görülmez. Çünkü yaratıcı kabul edilmezse O’na ait güzel sanatlar da anlaşılmaz. İnsan gerçekte Allah’ın kıymetli ve çok manalı bir sanat eseridir. İmansızlıkla bu insan, geçici bir hayat için dünyaya gelip sonra çürüyüp dağılan bir varlıkmiş gibi kendine bakar. İnançsızlık, insana yaratıcısının bahsettiği yüksek değeri alçaltır. İnsan manasızlaşır, gerçek değerini kaybeder. Allah’ın hediyesi olan bütün insanın üzerindeki maddî güzellikler ise Allah’ın hediyesi iken doğanın ve tesadüfün eseri kabul edilir. Kıymetleri hiçe iner. Adeta, o maddi güzellikler elmas kıymetinde iken sıradan bir cam parçası gibi değersizleşir.

Dünyaya Allah’ı tanımak ve ona iman etmek için gelen insan, iman ile hakiki insan olur. Kendi manası, gerçek değeri ve bütün sahip olduğu İlâhî güzellikler iman ile ortaya çıkar. Çünkü iman, insanla Allah arasında manevî bir bağ kurar. Bu sayede insan, kendisinin bir sanat harikası ve Allah’ın mükemmel bir şaheseri olduğunu anlar.

Neticede bütün nimetlerin ve güzelliklerin Allah’tan geldiğini bilir, imanın gereğini yerine getirerek yaşar.

İman etmek insanın dünyaya gönderiliş gayesidir!

İnsanın bu dünyaya gönderilmesinin asıl gayesi Allah’a iman edip ibadet etmektir.

İnsanın ihtiyacı olan her şey, yüce Allah tarafından yaratılmış ve onun istifadesinesunulmuştur. Etrafına dikkatle bakan her insan güneş, ay, toprak, su ve türlü türlü nimetlerin kendi hizmetine verildiğini görür. Herşeyin kendi hizmetine verildiğini imanlaanlayan insan; Allah'ı tanıdikça ona karşı olan vazifesinin de farkına varır. Diğer canlılardan ayrı olarak, iman ve ibadet için dünyaya gönderildiğini fark eder. İnsanın, iman edip ibadet etmek için dünyaya geldiğinin en belirgin göstergesi; insan ve hayvanın dünyaya gelişindeki farklarıdır. Özellikle diğer canlılardan hayvanlarabakıldığında görünür ki sanki başka bir âlemde eğitim almış gibi dünyaya gelirler. Bu hayvanlar daha gözlerini açar açmaz bazen iki saat bazen iki gün gibi çok kısa bir sürede hayatlarının devamı için gerekli olan hayat şartlarını öğrenirler. Bu konuda pek zorluk çekmezler. Kabiliyetlerine göre kolayca her şey ile ilgi kurup nasıl davranacaklarını bilirler. Mesela, karada yaşayan hayvanların bir kısmı daha doğduktan hemen sonra ayağa kalkıp yürürler. Serçe gibi kuşlar çok kısa bir sürede uçmayı öğrenirler. Hayvanlarda görülen bu haller gösterir ki onlar sanki başka bir âlemde eğitilmiş gibi dünyaya hazırlıklı gönderilirler. Dünyadaki vazifelerini tam yaparlar.

İnsan ise hayvanlardan çok farklıdır. Çünkü insanoğlu her şeyi öğrenmeye muhtaç bir vaziyette doğar. Ayağa kalkması bir iki seneyi bulur. İyiyi-kötüyü ayırt etmesi onbeş-yirmi yılını alır. İlerleyen yaşlarda bile hayatını sürdürebilmesi için gereken şartları tamamını öğrenemez. Ömrünün sonuna kadar diğer insanların yardımlarına ihtiyaç duyar. İşte insan, bu kadar âciz, zayıf ve her şeyi öğrenmeye muhtaç bir halde dünyaya gelmesine rağmen ihtiyaçları en güzel bir şekilde karşılanmaktadır. Gücü yetmediği halde güneş, ay, hava, su ve tüm yeryüzü ona hizmet eder. Zararlı pek çok şeylerden hiç haberi ve bilgisi olmadığı halde korunur. Bu durum, tesadüf eseridir. Rabbimiz, insanın kendisini tanımasını istemektedir. İnsana verilen acizliğin, zayıflığın, güçsüzlüğün, muhtaçlığın sebebi; insanın bu özellikleriyle Allah'ı tanımasıdır. İşte bu gerçeği anlayan insan, sonsuz kudretiyle kendini gören-gözeten ve bütündüşmanlarından koruyan zatın Allah olduğunu imanla bilir. İnsan asıl vazifesinin nihayetsiz şefkatiyle kendini besleyen ve ihtiyaçlarına cevap veren zata iman edip kulluk etmek olduğunu anlar.

Neticede iman ile insan, diğer canlılardan farklı bir vazifesi olduğunu bilerek onlardan ayrılır. İman ve ibadet için dünyaya gönderildiğini anlar. Hakiki insanlık vazifesinin, kudreti ve rahmeti sonsuz yaratıcıyı tanır, ona ibadet ederek gerçek manada bir insan olur.

ediyoruz?

Niçin İbadet

İbadet, kelime olarak “kulluk etmek” anlamına gelir. Dinî bir terim olarak ise “Allah’ın emrettiği şeyleri yapmak ve yasakladığı şeylerden de kaçınmak” demektir.

İbadet, kulun Allah’a karşı olan bir vazifesidir; kul ile Allah arasındaki yüce bir bağıdır. Fikir ve duygular ibadetle Cenab-ı Hakk’a çevrilir. İbadet sayesinde insan ne kadar âciz bir varlık olduğunu anlar, kendi kusurlarını görür. Yüce Rabbinin, kudreti sonsuz ve mükemmel bir varlık olduğunu kavrar. Yine insan ibadetle ihtiyaçlarının ne kadar çok olduğunu fark edip Rabbinin sonsuz rahmetine sığınır. Böylece ibadet eden insanda kulluk bilinci gelişir. Bu bilinçle etrafına bakan insan her şeyin kendisi gibi ibadet ettiğinin farkına varır. Bu hâl, onu Allah’a daha çok yaklaştırır.

İbadet, en başta Rabbimizin emri olduğu için yapılmalıdır. İnsan bu niyetle ibadetlerini yerine getirdiğinde Allah'ın rızasını kazanmış olur. Zira insanın bu dünyaya gönderilmesinin gayesi, her şeyin yaratıcısı olan Allah'ı tanımak ve ona iman edip, ibadet etmektir. Kur'an'da Rabbimiz, "Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." [Zâriyât suresi, 56. ayet] buyurarak insanın yaratılış sebebinin ibadet olduğunu belirtmektedir.

Rabbimiz bizlere göz, kulak ve akıl gibi sayısız nimetler vermiştir. Allah'ın verdiği bu benzeri bütün nimetlere şükretmek için insan ibadetleri yerine getirmelidir. Allah, Kur'an'da, "De ki: O, sizi yaratan ve size kulaklar, gözler ve kalpler verendir. Ne kadar da az şükrediyorsunuz!" [Mülk suresi, 23. ayet.] ayetiyle bize şükür emretmektedir. Başta namaz olmak üzere yaptığımız ibadetler ise o şükürün ifadesidir.

Allah, sonsuz zenginlik sahibidir; hiçbir şeye muhtaç değildir. Bütün varlıklar ise ona her an muhtaçtır. Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı olmadığı gibi bizim ibadetlerimize de ihtiyacı yoktur. İnsan ise Allah'a ibadet etmeye muhtaçtır. Zira insan manevi ihtiyaçlarını ancak iman ve ibadet ile giderebilir.

Bir doktor, hastasının reçetesine bir ilaç yazar. Hastaya bu şifa verici ilacı niçin ve nasıl kullanması gerektiğini ısrarla anlatır. Bu durum karşısında hastanın "Senin ne ihtiyacın var ki bu kadar ısrar ediyorsun?" demeye hakkı var mıdır? Çünkü doktor kendi ihtiyacından değil, hastanın ilaca olan ihtiyacından dolayı ısrar eder. Doktor, tarif ettiği şekilde ilacı kullanmayan veya tamamen terk eden hastaların ne kötü hâllere düştüğünü bilir. Aslında hastaya duyduğu şefkat ve merhametten dolayı ısrar eder.

Yüce Allah insana pek çok ayetlerde tekrarla ibadeti emretmektedir. Bu tekrar Allah'ın ibadete olan ihtiyacından dolayı değildir. Kullarının ibadete muhtaç olmalarındandır. Çünkü insan acizdir, sıkıntılarının üstesinden gelemez. Fakirdir, ihtiyaçlarını tek başına gideremez. Sonsuz kudreti ve bitmez hazineleri olan bir zata ibadet etmekle âcizlikten ve fakirlikten kurtulabilir. Ayrıca insan manen hastadır. İnsanın bencillik, gurur, yalan ve birçok manevi hastalıkları vardır. İşte insan,

---

ibadetlerle bu manevi hastalıklarını tedavi edebilir.